

George Dyson
(1883-1964)

Four songs for sailors

1. To The Thames

O could I flow like thee
And make thy stream
My great example,
As it is my theme!

O could I flow like thee,
Though deep yet clear;
Though gentle yet not dull;
Strong without rage;
Strong without o'erflowing, full!

2. Where lies the land?

Where lies the land
to which the ship would go?
Far, far ahead, is all her seamen know.
And where the land she travels from?
Away, far, far behind,
is all that they can say.

On stormy nights,
when wild northwesterners rave,
How proud a thing to fight
with wind and wave!
The dripping sailor on the reeling mast
Exults to bear,
and scorns to wish it past.

Where lies the land
to which the ship would go?
Far, far ahead, is all her seamen know.
And where the land she travels from?
Away, far, far behind,
is all that they can say.

Ode aan de Thames

O, kon ik vloeiend zijn als gij,
En uw stroom
tot mijn grote voorbeeld maken,
want daar dicht ik over!

O, kon ik vloeiend zijn als gij,
Diep, maar toch helder;
Lieflijk, maar niet saai;
Sterk zonder razernij;
Zonder overdaad vol!

Waar ligt het land?

Waar ligt het land
waar het schip heen gaat?
Ver, ver voor ons, dat is alles wat de zeelui
weten. En waar ligt het land waar het
vandaar komt? Ver, ver weg achter ons,
dat is alles wat ze kunnen zeggen.

In stormachtige nachten,
wanneer de woeste noordwesterners razen,
bevechten ze met trots
de wind en de golven.
De doorweekte zeeman bij de wankelende
mast houdt triomfantelijk vol en veracht
het verlangen dat het voorbij zal zijn.

Waar ligt het land
waar het schip heen gaat?
Ver, ver voor ons, dat is alles wat de zeelui
weten. En waar ligt het land waar het
vandaar komt? Ver, ver weg achter ons,
dat is alles wat ze kunnen zeggen.

3. Sea Music

The night is calm and cloudless
And still as still can be,
And the stars come forth to listen
To the music of the sea.
They gather and gather
Until they crowd the sky,
And listen in the breathless silence
To the solemn litany.
It begins in rocky caverns
As a voice that chants alone,
To the pedals of the organ
In monotonous undertone.
And anon from shelving beaches,
And shallow seas beyond,
In snow white robes uprising
The ghostly choirs respond.
And suddenly and unceasing
The mournful voice sings on:
Christe eleison.
And the snowwhite choirs still answer:
Christe eleison.

4. A Wet Sheet and a flowing sea.

A wet sheet and a flowing sea.
And a wind that follows fast.
And fills the white and rustling sail.
And bends the gallant mast, my boys,
while like an eagle free,
Away the good ship flies, and leaves
Old England on the lee.
O for a soft and gentle wind!
I hear a fair one cry,
But give to me the snoring breeze
And white waves heaving high, my lads,
The good ship tight and free,
The world of waters is our home,
The good ship flies,
And merry men are we.
There's tempest in yon horned moon,
There's lighting in yon sky,
But hark the music, mariners,
The wind is piping loud, my boys,
The lighting flashes free,
While the hollow oak our palace is,
Our heritage the sea.

Zeemuziek

De nacht is rustig en wolkeloos
En zo stil als maar kan zijn,
En de sterren komen tevoorschijn
Om naar de muziek van de zee te
luisteren. Er komen er steeds meer
tot de hele lucht vol is.
Ze luisteren in ademloze stilte
naar de plechtige litanie.
Het begint in rotsachtige grotten
als een stem die eenzaam zingt,
begeleid door de gedempte eentonige
orgelpedalen.
En straks antwoorden van de vlakke
stranden en de ondiepe zeeën daarachter,
bij vloed, de spookachtige koren in
sneeuw witte gewaden.
En plotseling en onophoudelijk
blijft de trieste stem zingen:
Christe eleison.
En de sneeuw witte koren antwoorden
Nog steeds: Christe eleison.

Een nat zeil en een golvende zee

Een nat zeil en een golvende zee,
een snelle wind achter ons,
die het witte en ruisende zeil bolt
en de fiere mast buigt, jongens!
Als een vrije adelaar vliegt
het goede schip weg, en verlaat
het Vertrouwde Engeland aan de lijzijde.
O, ik hoorde een blondje
huilen om een lichte wind.
Geef mij maar een ronkende bries
en witte, hoog oprijzende golven, makkers.
Het puike schip is waterdicht en vrij,
de wereld van het water is ons thuis.
Het goede schip vliegt
en wij zijn goedgeluimd.
Gindse maansikkel kondigt een hevige
storm aan, het bliksemt ginds in de lucht.
Maar luister naar de muziek, matrozen,
De wind fluit luidruchtig, jongens,
de bliksem is niet van de lucht.
Terwijl het eiken ruim ons paleis is
en ons erfdeel de zee.